

В народното съзнание битуват и различни *суеверия*, свързани с циганите. От една, страна поп Минчо Кънчев не вярва на историята на вампирялия циганин Бончо, но от друга за него циганките са предвестник за лоши събития – сънува циганки, които просят и след това жена му се разболява и умира. Като лош знак тълкува срещата с циганката и малкото циганче в момента на арестуването си: ”Като да излизам от село навън, срещна ме циганката Димитрица, която носеше едно решето и водеше малко циганче подире си с разрошена коса. Казах на ума си: ”Циганка ме срещна, като излизам от село навън, ама хайде, бог е добър и нека бъде волята негова!” (Кънчев 1983: 180-181, 250, 364, 642).

Според народните вярвания ”срещата с циганин е добра среща”. Когато поп Минчо се връща в родното си село след Диарбекирското заточение, сред първите посрещачи е вярното му циганче Иван Гюзеля, „който заедно с Кою Мравков наловили в негова чест 25 оки прясна риба от селската река”. Търговците от Казанлък, когато заминават за търговия, драго им е да ги срещне циганка (Казанлъшка искра 1924). В Горна Оряховица на сяр пазар... „същият този Млякото (прякор на посредник) бил чарибашия на циганите. Циганките бягали от него, защото гледал да ги хване за шалварите, където завари, за да му вървяла работата, да си вземе кадем. Ще каже: ”Дур мъри, къде олсун”! (”Стой ма, къде бягаш”) (Колев 1999: 171-172).